

LA VEU DE CALONGE

MAR-PLA I MUNTANYA: PERIÒDIC INDEPENDENT

SUBSCRIPCIÓ ANYAL:

CALONGE 3' - PTES.

FORA 4' - »

EXTRANGER 5' - »

PROTECTOR. 5' - »

Dels articles son responsables llurs autors. No es retornen els originals

Redacció i Administració:
CARRER DE L'ILLA, 1

Número solt: 25 cèntims
Anuncis a preus convencionals

Nostra gratitud

Es troba a Sant Hilari Sacalm fent la cura d'aigües l'ex President del Consell de Ministres En Manel Azaña.

Catalunya recordarà sempre amb agraïment un fet gloriós per a ell i ventatjós per a ella: la concessió de l'Estatut per el qual actualment es governa.

Mercés a la clara visió que ell té de tots els problemes de resolució indispensable per el progressiu desenrotllament de la vida nacional, i la seva tenacitat, no parà fins obtenir de les Constituents l'aprovació del projecte d'Estatut favorable a les aspiracions catalanes.

Saludem doncs amb afecte i admiració l'eminent home públic que avui honra nostra terra, desitjant-li una ràpida i definitiva curació de la dolència que sofreix a fi de que prompte, molt prompte pugui tornar a dirigir la nau de l'Estat i lograr per a les demés regions espanyoles el que va alcançar per Catalunya, això és, lliurar-les del poder central.

Seguint aquesta bella ruta podem arribar a conquerir la Federació Ibèrica, per mitjans de la pau de la concòrdia i per l'amor de tots els pobles de la península que dels seus inextinguibles beneficis podem fruit.

Cal fer constar que de semblant encantadora esperança ja se'n parlà a les Constituents del 69, inspirant a En Castelar aquella cèlebre frase: *Espanya té dos ferides de les quals deu curar-se; una en el costat, i l'altra en el peu; Portugal i Gibraltar.*

Tenint en compte els sentiments verament republicans democràtics i autonomistes de l'honradíssim po-

Des de Ginebra

El moviment educatiu en 1932 - 1933

Extracte d'una Conferència donada a l'Universitat de Barcelona per el nostre compatrici i Vice-Director de l'Oficina Internacional d'Educació de Ginebra, en Pere Rosselló.

SEGONA ENSENYANÇA

Fins fa poc temps, l'atenció de les autoritats escolars i dels educadors es concentrava sobre l'escola primària.

Paulatinament, aquest interès i preocupació s'ha anat desplaçant cap a la segona ensenyança.

El millorament general del nivell social ha abocat als instituts de segona ensenyança un nombre inesperat d'alumnes.

Segons l'informe de l'«Office of Education», de 1930 a 1932 el nombre de matricules ha augmentat en un 15 per cent en les escoles secundàries dels Estats Units.

A Itàlia, l'augment de més 30.000 alumnes ha obligat a l'Estat a obrir noves escoles de segona ensenyança i a crear classes col·laterals.

Hi fa dos anys, a Bèlgica, el nombre d'alumnes que freqüentaven les escoles de segona ensenyança era de

42.000. L'any passat ha arribat a 49.000, o sigui un augment de 7.000 en un any.

Això ha provocat la creació d'una vintena de nous Instituts de segona ensenyança.

Iguals fets han estat assenyalats en els informes dels Ministeris d'Instrucció pública d'Egipte, d'Irlanda, de Finlàndia, etc.

A Mèxic, davant la impossibilitat d'augmentar les escoles existents, la Secretaria d'Educació ha encoratjat la iniciativa particular subventionant les escoles de segona ensenyança de caràcter privat i donant validesa oficial als títols expeditos.

En alguns països, per exemple a França, s'ha favoregut aquesta aflluència decretant la gratuïtat de la segona ensenyança. A principis de 1933 gaudien ja d'aquesta gratuïtat uns 20.000 alumnes de les poblacions rurals i uns 60.000 de les grans viles i ciutats.

Aquesta tendència a obrir de bat a bat les portes de la segona ensenyança al més gran nombre d'alumnes, s'ha vist contrariada pel paorós problema de l'atur dels treballadors intel·lectuals.

A Dinamarca, el Ministeri ha nomenat un Comité encarregat d'estudiar la qüestió de la limitació de l'accés a l'escola secundària. Existeix un moviment partidari de crear nous exàmens i augmentar la difi-

lític que avui s'hostatja prop de nosaltres, estem segurs de que el felicitat que torni a ocupar el cap del Govern, consagrarà tot el seu gran talent i enèrgica voluntat fins a lograr el triomf d'aquell ferm ideal que sempre ha estat el nostre suprem anhel.

LA REDACCIÓ

cultat dels actuals, a fi d'assegurar-se que els alumnes aprovats són els més qualificats per a cursar els estudis superiors.

A Itàlia, el Ministeri d'Educació nacional fa aplicar el «*numerus clausus*» amb gran rigor. En cap cas els alumnes no poden ésser examinats pels mateixos professors que han tingut durant el curs.

Aquesta qüestió de l'admissió a a la segona ensenyança és objecte en aquests moments d'una enquesta de l'Oficina Internacional d'Educació, els resultats de la qual serien examinats junt amb els problemes de les economies en Instrucció pública i l'escolariat obligatòria i la seva prolongació per la Tercera Conferència Internacional d'Instrucció pública.

Una de les solucions que sembla guanyar cada dia més adeptes, és la que consteix a modificar el caràcter unitari i exclusiu de la segona ensenyança.

A Portugal, la comisió encarregada d'estudiar la reforma, ha proposat la creació de dos sistemes diferents d'ensenyament secundari: l'un destinat quasi exclusivament als alumnes que posseeixen les condicions necessàries per a seguir l'ensenyança superior, i l'altre als alumnes que es proposen seguir més tard els cursos tècnics o d'entrar immediatament dintre la vida social.

A Estònia, el Ministeri examina en aquests moments la possibilitat de dividir la segona ensenyança en dues branques diferents: a) Una escola científica a continuació de l'escola primària, amb tres anys d'estudis; b) Un Gimnasi de dos o tres cursos, a continuació de l'escola científica.

P. ROSELLÓ

Maximilià Mestres

Constructor
d'Obres

Carrer de la Creu, 4
Calonge

Historia de un tapón

I

Hubo una fiesta soberbia
De un lujo deslumbrador
Dondé, tras sabrosos platos,
El claro *Champagne* corrió:
Y, entre brindis y alegría
Que llenaban el salón,
En los espejos pintaban
Bellas flores su color,
Pálidas todas de envidia
Porqué ninguna igualó
El rostro de aquellas niñas
Mas bellas que el arbol.
Y entre el choque de las copas
Y entre el explosivo rumor,
Notas de dulce armonia
Llegaban al corazón.
Al llegar a la cabeza
El espumoso licor
Y así el goce venturoso
Realizaba la ilusión
Dando los ojos el prisma
Que ardiente el alma soñó.
Peró, al fin, sobre las horas
Cual siempre, el tiempo voló,
Y el momento del silencio
Impuso el frio reloj.
Termináronse los brindis;
la música terminó:
las copas llenas no chocan
ni se escucha ya una voz,
y en las sombras se refugia
aquel eco atronador
que huía de las botellas
al disparar su tapón.
Calló todo; la armonia
que aquel ámbito llenó
no descubre ya una nota
que despierte el corazón;
doblan su cuello las flores
tristes, mustias, sin olor;
la última luz vacila,
y a cada oscilación,
se dibuja el triste cuadro
de un recuerdo que pasó.
Nada son ya estos espejos
que tanta beldad pintó;
nada son esas botellas
sin espumoso licor,
que allí donde empieza, acaba
la dicha, i es tan veloz,
que acaba i empieza junto
al levantarse el tapón.
Al dar el postrer destello
vibra en la sombra una voz
triste, como entre las tumbas
la medrosa alma soñó,
y, dominando el silencio

del nebuloso salón
la voz fantástica surge
como la voz del dolor
y empieza de esta manera
su apenada relación.

II

Mi vida aquí se acaba;
sin ver el patrio cielo
ni hallar en aquel suelo
mi plácido ataúd.
Guardé la humana dicha
en sólida botella
y al fin me arroja de ella
la negra ingratitud.

Recuerdo yo a Calonge
mi patria seductora,
la selva encantadora
y el tronco en que nació.
Nutrióme con su jugo
el alcornoque umbrío
y al rojo leño pio
con fuerza me adherí.

Sin forma, como crece
quien libre se desata,
gocé con calma grata
mi estado natural.
Así pasé diez años,
que fué mi edad madura
gozando la ventura
del seno maternal.

Ahí empezó mi vida
la senda de quebrantos
que sigue a la de encantos
en todo el que nació;
allí empecé a ver mundo
que es ver tristeza y llanto;
la hiel, el desencanto,
la muerte allí empecó.

Mas todo aquel que nace
la vida al mundo debe,
y es justo que la lleve
sufriendo por doquier.

Por esto me arrancaron
del maternal regazo
cortando el tierno lazo
que en él juntó a mi ser.
Y el tronco amarillento
la pérdida lloraba
cual madre en quien se acaba
de un hijo el dulce amor;
pero el destino infausto
lo habia decretado
y fuí arrebatado
burlando su dolor.

CALÇATS DE TOTA MENA

Josep Gumà

Sólits
Elegància
i Economia

Carrer Angel Guimerà, 10
Calonge

La càscara rugosa
bien pronto me quitaron
me hirvieron, me alisaron,
y el hierro me cortó;
y el corte primitivo
con otro se atildaba
y el corcho así tomaba
la forma que ocultó

Después, ya desbastado,
y en forma ya decisa
la prueba fué precisa
de ver mi calidad.
Echáronme en el vaso
que el vicio oculto ensancha
y al fin salí sin mancha
de aquella oscuridad.

En sitio preferente
fuí pronto colocado,
y, entre otros embalado
me fueron a vender.
Champagne fué mi destino;
mi estrella una botella;
y entré forzado en ella
cual se entra en el deber.

Me ataron un alambre
no fiando en mi constancia,
y espíritu y fragancia
del mosto así guardé;
que la virtud del fuerte
al fin se quiebra y muda;
si apoyo y firme ayuda
no encuentra quien le dé.

Oculto en honda cueva
privado de luz bella
retuve en la botella
el gas que quiso huir.
Después me trasladaron
frontera tras frontera
y al fin la hora postrera
acabó de venir.

Aquí en lujosa mesa
sentéme sobre flores;
los bellos resplandores
lucieron sobre mí;
oí el alegre canto
de juveniles bocas,
y ví esperanzas locas
y ensueños de oro ví.

Y goces animados
de encantador anhelo,
estrellas de ese cielo
que sueña el ideal;
visiones que dilatan
el alma comprimida
y ofrecen á la vida
un iris celestial.

Yo ví ciertas miradas
y oí ciertos suspiros,
frases con ciertos giros,
frentes con cierto ardor;
que al fin era de boda
la fiesta celebrada
y alegre, alborazada,
cual sabe hacerlo Amor.

Mas toda esa alegría
fué en mi, tristeza y llanto

que hallé la muerte en tanto
brindóse a la salud;
porque una mano indigna
haciendo en mí su presa
me echó bajo la mesa
con negra ingratitud.

Así mi vida acaba
sin ver el patrio cielo,
ni hallar en aquel suelo
la tumba que anhelé.
Calonge! eres mi patria
y en ti... pensando muero...
Calonge! es el postrero
adiós que yo daré.

FRANCISCO OLIU (1)

Calonge Mayo 1880

(1) Apotecari de gran cultura que durant alguns anys tingué establert una acreditada farmàcia en nostra vila.

Després, buscant alivi a una forta neurastenia adquirida en el curs dels seus brillants estudis, es traslladà a una població de Navarra on, sens abandonar l'exercici de la seva professió, feu un estudi tan complet de la flora d'aquell país que guanyà la medalla d'or, premi ofert per la Acadèmia de Medicina de Madrid.

Durant la seva permanència entre nosaltres tenia lloc cada dissabte una vetllada literària i de divulgació de coneixements en l'antic teatre del Castell.

A elles no faltà mai com persona aimant d'aquells educatius esplais el senyor Oliu, qui posseint molta facilitat de paraula i sovint ens delectava a tots amb els seus parlaments instructius.

Nou Taller de Modisteria

Anita Regolta

Elegància i bon gust
en la confecció

Carrer Galàn i Garcia Hernández, 10

CALONGE

En una d'aquelles memorables vesprades llegí d'una manera admirable la poesia que avui reproduim, causant-nos extraordinària i agra-dosa sorpresa.

D'ella se'n feren el següent dia per alguns dels concurrents varies cópies, i fou recitada des de llavors en els intermedis de classe per els alumnes d'ambdós sexes de nostres escoles.

Molt agrairiem com a calongins i entusiastes d'aquella inspirada composició, que el digne professorat que avui aquí exerceix estimulés els escolars de les nostres escoles perquè imitessin la formosa conducte dels que concorrien a les aules cinquanta anys enrera.

(En l'últim terç del passat segle encara acostumaven l'immensa majoria dels inlectuals de nostra terra escriure en castellà. Si la natural i patriòtica costum quasi general ara aquí a Catalunya de fer-ho en cata-

là hagués allavors prevaescut, estem ben segurs de que en nostre formós idioma hauria escrit el malaguanyat amic Oliu la seva inspirada poesia.)

Nota de la R.

NOU TALLER MECÀNIC

Josep Castelló

Reparació d'Automòbils, Motors, Bicycletes i Maquinaria en general: Instalació de bombes, moto-bombes aigua i lectricitat i tot lo referent a aquest ram.

Carrer Enric L. Roura, 33

CALONGE

Elogi de Sant Deniel

La plana calongina ja la podeu mirar, té al cap d'amunt, la vila; i, a l'altre extrem, la mar.

La volten les muntanyes que munten vers el cel, pro, en un replà de sorra, s'hi troba Sant Deniel.

La rònega capella com guardià i pastor per contemplar la plana s'asseu dalt d'un turó.

La mar prou l'enamora, pro el bosc és son desig, esclava d'un i l'altra se queda a l'entremig.

Barriada fugissera li agrada el treballà, entre les oliveres s'ovira blanquejà. L'antiga font li dona frescor de bon matí, i el sol, quan va a la posta, la besa ans de dormí.

Els mariners que passen la veuen des de mar; els vianants, la testa aixequen en passar, i, tots penseu a l'hora. — Sembla que Sant Deniel s'aturi a mitja serra mentre se'n puja al cel.

LL. BARCELÓ I BOU

Tres gotas de
KAOL
fan brillar tots els metalls
com un mirall
Fixeu-vos en la marca i rebutgeu les imitacions.
CHEM WERKE LUBSZYNSKI & C'AG BERLIN LICHTENBERG

Aquest ull veu que
SERVUS
neteja el calçat més bé que
qualsevol altre composició
Fixeu-vos bé en la marca i rebutgeu les imitacions
CHEM-WERK LUBSZYNSKI & C'AG BERLIN LICHTENBERG

Impremta Grassot - Palamós

TALLER DE MODISTERIA

MARIA
COLOM



CONFECCIÓ DE TOTA CLASSE
DE TRAJOS D'ÚLTIMA NOVELTAT

Carrer Galàn i García Hernández, 21

CALONGE

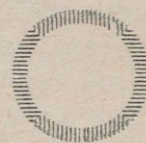
Dr. P. BARRI CASANOVAS

MEDICINA GENERAL
I MALALTIES DELS NENS



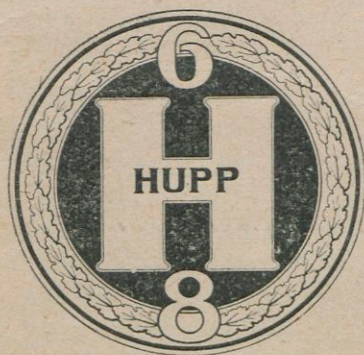
HORES DE CONSULTA:

de 2 a 4 tarda els dies laborables



Carrer Puig-Cerver, 7

CALONGE



Automòbils de les millors marques
d'Europa i Amèrica

REPRESENTANT:

FRANCESC ABADAL

BARCELONA

BAR ESPLAI

PLATJA D'ARO

REGENTAT PER L'ACREDITADA
CONFITERIA ISERN DE CALONGE

Situació esplèndida a ran la platja

Servei de Casetas de bany

Botes i cordes suradores al mar

Visiteu BAR ESPLAI

Platja d'Aro

Servei pulcre

Tracte Popular

Preus econòmics

Varietat de begudes de marca,
dolceria i alimentació

Agraiment

El sentim de veritat per nostres nostres benvolguts compatricis En Josep Galceran, En Alfons Vidal, En Josep Gispert. En Josep Castelló, En Florenci Vilar, En Emili Bas que des de fa molt temps estan realitzant continuats esforços a fi de donar treball al major nombre possible d'obrers que es troben en vaga forçosa.

S'assegura amb tal motiu, que el Sr. Galceran ha arrendat la gran casa coneguda per can Mont, del carrer Nou, on ja fa molts anys, hi ha gué establerta una fàbrica. A conseqüència d'això, tal volta tindrem també el gust de veure-la adecentada exteriorment.

Així mateix, ha adquirit el senyor Gispert la propietat del gran casal anomenat a can Pitxu, el qual, tant prompte les circumstàncies ho permetin, lluirà fet un esclat de blancor als ulls dels passats.

Bellíssim és l'aspecte que presenten les cases comprades per el senyor Alfons Vidal, en un extrem del carrer Nou, destinades a fàbrica i magatzem, fins les parets de tanca, han estat convenientment emblanquides.

Altres millores sembla que estan en projecte, inspirades en el noble desig d'ocupar el major nombre possible d'obrers.

¿I la casa Roura? ¿Quan obrirà de nou i de bat a bat les portes de la seva antiga i renomada fàbrica, invitant a que per elles entrin el cap alt i l'alegria al cor, una nombrosa representació d'obrers d'abdós sexes donant vida aquelles sales, avui silencioses i desertes, en les quals, pugui guanyar-se, honradament, com sempre, el pa de cada dia?

Esperem una prompte i humana resolució, que totes les persones de bons sentiments, i per tant, tot Calonge aplaudirà frenèticament i estimarà com es mereix.

Als fabricants de fora casa, que tenen empleats treballadors que aquí estan domiciliats, els enviem també nostra més sincera expressió d'agraïment.

UNS CALONGINS

Calonge, 18 Juliol 1934

Darrerament ha mimvat la feina en la més important de les fàbriques d'aquesta Vila els treballadors no poden fer sinó tres jornals a la setmana.

Tan amarga situació, creiem, que tindria d'ésser un poderós incentiu, perquè els fills de Calonge, bregats en el comerç coneixedors de l'indústria suro-tapera i amb grans recursos econòmics, fessin tots els esforços imaginables, per a proporcionar a la classe obrera Calongina, el que únicament ella necessita i demana: Treball.

ELS CALONGINS

17 Agost

Un aqueducte romà al terme de Calonge?

En aquells temps reculats del segle II al III i potser abans, durant la dominació romana, no seria gens d'estranyar que en el territori de Calonge, i precisant més, en la barriada de St. Deniel hi hagués un aqueducte, com algun que encara en resta, però més petit.

A la Masia d'El Collet hi havia en aquell temps una *vil·la* romana. Encare s'hi troben fragments de mosaïc, de ceràmica sigil·lata, *tégules*, i alguna qu'altre moneda, i restes força interessants d'una antiga conducció d'aigües feta amb el formigó romà característic.

Aquestes aigües venien de la font del Mas Ribot de Sant Deniel.

Als voltants d'aquesta font hi ha senyals d'edificacions romanes amb el formigó i *tégules*. Al peu mateix de la font fa dos anys s'hi feren excavacions per a obtenir més aigua i s'hi trobaren enterrades construccions molt antigues. Això comprova que les aigües que eren conduïdes a la *vil·la* d'El Collet venien d'aquesta font que segurament seria més abundosa.

Per acabar de fer el pes, en el camí veïnal que puja a St. Deniel, en iniciar-se la pujada, a ma dreta, s'hi veuen restes d'una paret de pedra i

El castell Barri

Tots els calongins hauran sentit contar moltes vegades que al Castell Barri, situat al cim «des Ruàns» hi ha unes grosses anelles on fermaven les embarcacions quan el pla de Calonge era mar, o sia, una *cala longa*.

Això és la llegenda. Però el Castell Barri ha existit, i en subsisteixen encara els fonaments.

Nosaltres no en sabem la història; però pel que es veu hom pot deduir que no fou mai un castell veritable, però si una torre de guaita en combinació amb una altra de més petita situada a la punta de La Creu.

En aquells sigles en que a Calonge hi havia un castell important, fortificat, és molt natural que fos vigilat de lluny de nit i de dia com la majoria dels d'aquells temps.

Essent la via de Romanyà un camí de pas molt freqüentat, apte per a tota mena d'invasions ja sia guerres o de bandolers, el Castell Barri era un lloc estratègic per vigilar-les en una extensió molt llarga, i avisar amb els senyals de llavors, les fogueres de nit, el fum de dia, i els corns, senyals que serien trasmeses pel guaita o vigia de La Creu als del Castell de Calonge a fi de que es preparassin per a la defensa.

El guaita de La Creu vigilava també el camí de la Ganga, una altra via propícia per a la invasió, el camí de Les Gabarres i les escomeses que poguessin venir de la platja de St. Antoni, dels pirates argelins.

Quan hom passeja per aquella muntanya malgrat la seva elevació relativa, veu perfectament i es fa càrrec de que son llocs molt apropiats per a aquest fi.

calç sumament groixuda, però molt antiga. No hi ha dubte que son els fonaments de l'aqueducte que passaria darrera la masia que hi ha vora el camí vell, sota el Mas Falet.

Si s'hi fessin excavacions segurament que posarien al descobert i corroborarien ço que ara solament presumim.

B.

Ultima hora

Es estat llogada la darrera casa amb mobles que quedava a disposició dels estiuejants; de manera, que els que ara vinguin, tindran d'entornar-se'n per manca d'estatje.

Ho sentim; car la concurrència de forasters convivint amb nosaltres durant una temporada, és altament favorable a la vida de la població.

Cal además tenir en compte que encara en resten de cases amoblades i no abitades, una al carrer de l'Hospital (Santiago Rusiñol) que ben restaurada fora un vistós petit palau; dues en el carrer Pi i Margall, la primera te l'especte d'antiga caserna atrotinada, i la segona és una vera mansió senyorial; una altra en el carrer de l'Estacada (Francesc Macià) en la qual sembla que s'hi podrien encabir dues o tres famílies nombroses; igualque en una que n'hi ha en el carrer de Pedró (Joies de la Róser) i una altra en el barri de Cabanyes, més grandiosa i d'arquitectura feudal. Altres tal volta se'n trobarien, però no ens venen a la memòria.

Consti, de totes maneres, que els posseïdors de semblants finques urbanes amoblades prestarien un bon servei a Calonge si les cedissin en arrendament, en especial als que ací venen per a passar-hi l'istiu.

Sens mobles, també se'n troben algunes, que si llurs propietaris n'hi possessin, farien també gran favor.

Citem-ne una en el carrer Bitller (Pep Ventura) alta, un poc enlletgida; i mes en la Plaça del Castell, carrer de F. Galán i G. Hernández, i altres indrets.

AUTOMÓVILS DE LLOGUER

JOAN
CABRETOSA

Carrer Sant Joan, 5

CALONGE

¡ Recordeu - ho !

Fills i filles de Calonge i vosaltres també homes, dones, nois i noies, que malgrat no haver nascut en aquest formós indret del Baix Empordà, (Costa Brava) us interessa el seu enaltiment; demaneu:

PRIMER

La immediata i complerta rectificació de la carretera de Llagostera a Calonge, trajecte comprés entre l'alt i pintoresc Romanyà i el Pont de l'Illa i la seva perllongació fins a

Qui no pot no pena, diu'l adagi, i mai podran posar-les en condicions d'ésser arrendades els que tal volta no tenen el més necessari per a viure. Els plans que surten de nostra ploma unicament van adreçats als que poden i no volen; mai, pro mai, als que volen i no poden.

N. de la R.

juntar-se amb la que va de Palamós a La Bisbal, per els entorns de Montràs, o altre lloc més avinent.

SEGON

Construcció d'una altra carretera, que, desde l'angle que formen el Passeig d'hivern i el carrer del Camp del Coll (¿Ensenyança?) vagi directament travessant el Pla a a unir-se amb la de Palamós a Sant Feliu, entre el Collet i Sant Antoni el més aprop possible de la esmentada vila de Palamós, però sense pujar per res a la indicada montanya del Collet, és a dir, sempre planejant. ⁽¹⁾

Calongins, calongines i quantes persones simpatitzeu amb nostra aimada vila: aquestes dues millores (després de les Noves Escoles i sens oblidar la portada d'aigües) son de capdal importància per el progrés de Calonge.

Les més urgents. ¡Recordeu-ho!

Un Calongí

(1) Els plans d'aquesta carretera, degudament aprovats, ja fa més de quaranta anys, que dormen el són de l'oblit, suposem, en l'Arxiu Municipal.

En la Merceria de

Na Hortensia Vilaseca de Casademont

Trobareu lo més nou elegant i barato

Plaça de la República, 8

CALONGE



:: Demaneu sempre els selectes i acreditats Xocolates "REGINA"

Sant Feliu de Guixols

Classes de gran nom i economia

Pedra «Infantil» tableta **0'60 Ptes.**
L'Escut de Vich » **0'60 »**

Classes supremes

Nata «Infantil». tableta **0'60 Ptes.**
Extra selecta » **1'15 »**
Selecta pur » **1'20 »**

Selectes regals a tots els consumidors

El provar-los és prova de bon gust

Exija usted...

Hidrolitines Dr. Grau

Esta casa le ofrece su nueva clase marca "SIL" con bonitos regalos:

Por 12 docenas de bolsitas {
12 elegantes vasos para vino
1 jarro y 1 botella para vino
15 vasitos Jerez
18 vasitos Licor

No olvide Vd. los Hidrolitines Dr. Grau. Los mejores

Agente para la Provincia: J. Poch - Calonge